

MEGJELNIK MINDEN

VÁSÁRNAPON

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt —

Fél évre . . . 2 " —

Negyedévre . . . 1 " —

Egy óra 35

Egyes szám ára 10 kr.

A lap szellemi részére vonatkozó közlemények a szerkesztőséghez, a hirdetések, előfizetési pénzek és hirdetési díjak bérmentve a kiadóhivatalba KÖRMENDRE küldendők.

RÁBAVIDÉK

TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

HIRDETÉSEKRE néve a lap egy oldala 9 réssre van bocsátva, a rész bélyegdíjon kívül 1 frt.

TOBBSZORI HIRDETŐK ALLENGEDMÉNYBEN RÉSZESÜLNEK.

Hivatalos hirdetések a hivatalos árszabály szerint közzétetnek.

Nyilttér poltóra 15 kr.

Bérmintások levél útján küldendők el.

Kéziratok nem adóznak vissza.

Megszivlelésül.

Hasontörekvésü egyének közös céljaik elérésére, közös érdekeik előmozdítására szorosán szoktak szövetkezni egymással.

Eme egyesülési és szövetkezési hajlam ritka időben fejlődött ki oly nagy mérvben, mint napjainkban.

Itt egy érdekcsoport egy kört alkot, amott egy együletet, míg másutt megint szövetkezet, avagy társulat alakjában mutatkozik, szóval bárhol találkozzanak a különböző magánérdekkörök, ott különféle czimek és elnevezések alatt előbb-utóbb egyesülés jön létre.

Azon körülménynél fogva, hogy a szövetkezet minden egyes tagja tapasztalja és tudja, miszerint bizonyos tekintetben mindannyi egynek és egy mindannyinak érdekében küzd, önkénytelenül

fűződik a szövetkezet tagjai köré egy láthatatlan összetartó kapocs, melyet testületi szellemnek nevezünk.

A biztonsági érzet, melyet a testületi szellem az egyes egyének kölcsönöz akkor, midőn a közös cél elérésére tör, bátorság és kitartásra serkenti a félénk és ingadozó kebelt s noha, vagy talán épen azért, mert áldozatot követel az önérdektől a közös érdek javára, szilárdul az összetartozandóság és az együtt működésnek sikert biztosít.

Ezért látunk naponta számtalan érdek csoportot egy közös zászló alá tömörülni s a különböző magán és közcélú egyesületek és szövetkezetek alakulása érdekében szóval és írásban buzgólkodni.

A szövetkezési hajlam fejlesztése körül kétségtelen nagy érdemei vannak a mainapság nagy mérvben elterjedt hirlapoknak, melyek a közérdek szolgálatában a közfigyelmet untalan oda terelik,

hol hasonirányu érdekek tömörülése kívánatosnak mutatkozik.

Hogy a hirlapok eme közhasznu működése bizonyos egyöntetűséget nyerjen s ez által sikeresebb lehessen, szükséges, hogy a hirlapírók helylyel-közzel önmaguk között is egyesüljenek.

Áthatva ennek szükséges és hasznos voltától, ma már nemcsak Európa összes államainak fővárosaiban léteznek hirlapírói egyesületek. sőt igen sok helyen a vidéki hirlapírók is tartanak fenn ily egyleteket és köröket.

Nálunk Magyarországon vidéki hirlapírók országos egyesülete még nem létezik ugyan, de egyes megyékben számtalan írói és hirlapírói kör áll fenn és nem egy ízben fényes jelét adja életrealóságának.

Csak Vasvármegye képez e tekintetben sajnálatra méltó kivételt, — épen azon megye, melyet országszerte „intelligens“ elnevezéssel tisztelnek.

TÁRCZA.

Anuska.

Finom, gyengéd kézzel szeretném fogni a tollat, mikor ezt a nevet leírom. Valahányszor gyermekéveim rózsaszínű felhőiből előtolja fejét ez a kis angyalka, jóleső nyugodtság árad el egész énemen. Egy parányi teremtség és oly édes volt, mint a cukor, könnyű, mint a pehely. Mindig attól tartottam, hogy egy gyenge szél egyszer csak felkapja és viszi vissza a mennyországba. A szeme is, az arcza is folyton nevetőre állt. Most már kopaszodásnak induló fejjel beszéllek róla, egy-két ezüstsál is ragyog fekete hajam közt a két halántékomon, vén róka vagyok; de mikor ez a hat éves angyalarcz gyermekkoromnak a multba veszett aranyfátyolát keresztül törve, onnan a nagy meszeseségből rám nevet, szemeit a szemeimbe kapcsolja: úgy érzem, hogy én is éppen olyan kilencz éves fucska vagyok, mint akkor, mikor Anuskával együtt jártunk az ábcézére. A lelkem megkönnyebbül, ha róla beszéllek, engedjék hát meg nekem a lelkem megkönnyebbülését.

Az anyja egy nagyon-nagyon szép korcsmárosné volt. A mostoha apjáról is beszéllek később. (Az édes apjáról nem mond-

hatok semmit, azt bizonyosan — leütötte a hajóköttél.) A vidékbeli minden valamirevaló urí ember imádta titkon azt az asszonyt, s ha megrészegedtek a borától, bizonyosan szerelmi búbanatában itta le magát valamennyi. A férje nagyon sötétnézésű, komor ember volt. Azóta se láttam korcsmárosok közt olyan vendégkergető arcot. Én igen féltem tőle. S mikor még hozzá egyszer káromkodni hallottam, rettegtem tőle még álomban is; pedig engem soha sem bántott, sőt mindig édesgetett, meg-megsimogatta ártatlan arczomat, de azért én mégis irtóztam tőle.

Hiába kedveskedel, — gondoltam, | egyszer csak ham-ham! aztán bekapsz. Ha az anyám mesélt emberevő óriásokról, mindig azt gondoltam, hogy ez nem lehet más, mint ez a Weinwurm korcsmárosunk. Ez egy gonosz lélek, gondoltam, ki az Isten büntetése folytán nem tud meghalni, hanem bolyong a földön egész a világ végezetéig a kis gyermekek rémisztgetésére.

Játszó pajtásom volt a kis Anuska. Nemcsak a nevető arczáért volt nekem kedves, hanem mert minden üvegkancsó fülét összerakta az én számomra — paradés lovagnak. A többi fiu ígérhetett neki akármennyi krumplicukrot, oda nem adott volna egyetlen nekik egy mázsányiért sem az üvegcsikókból.

— Nem adom, ... nem adhatom, már eligértem másnak.

— Persze a Miklósnak, ugy-e? — ingerkedtek vele a gézenguzok.

— Na, ... hátha annak? ... mi közöttök hozzá?

Az akasztófáralalók erre olyan sunyian nevettek, hogy a szegény Anuska csak úgy irult-pirult bele. Beszaladt megpanaszkodni az anyjának, hogy azok a gyerekek ott künn mindig — izélik.

— Mit izélnék, kis madaram?

— Hát csak mindig izélnék.

— De hát mit izélnék! bántanak talán?

— Dehogy is, csak mindig izélnék... a Miklóssal. Juj Istenem, mit izél már maga is annyit!

Aztán mintha megijedt volna ettől a nagy mondástól, kiszaladt a kertbe. Hanem előbb a kőtenyébe szedte a fazék- és kancsófüleket, s ott a virágok közt babrálva kezdett csicseregni a kis virágtársaival. Olyan finom, érzékeny volt, hogy bizonyosan azokat is megértette. Ohó! Én meg a hogy meghallottam a hangját, kibontakoztam még az édes anyám ölelő karjai közül is és oda-sompolyogtam a sövényhez. Éreztem, hogy velem akar valamit. Szaladtam a cserép- és üvegparipáimhoz. (Az ő sövényük mellett volt az istálló.) Beszéltem a lovaimhoz, mint aféle kocsis — de nem úgy, mint valami

E lapok hasábjain ez érdemben már több ízben történt felszólalás, mely azonban a megyebeli laptársaknál eleddig visszhangra nem talált, sőt még arra sem érdemesítettett, hogy megbeszélés tárgyává tétessék.

E megfoghatatlan közöny azok részéről, kik az egyebüktől életrevalónak bizonyult eszmék felkarolására első sorban volnának hivatva, nem képes bennünk a buzgalmat lelohasztani, — annyira nem, hogy időnkint mégis mindig visszatérünk e tárgyra.

Ezen alkalommal egy megyei írói, vagy hírlapírói kör eszméje mellett csak azzal érvelünk, hogy lehetetlenek tartjuk, miszerint a Berzsényi szoborügy tespedésnek induljon akkor, midőn egy megyei központi írói körből ki volna adva a jelszó, ezen hazafias eszme szakadatlan lelkes felkarolására; — avagy nem hiszik-e a t. laptársak, hogy határszéli megyénkben, a magyarosodás egyik védbástyájában a megyei hírlapok egyöntetű eljárása által a Dunántúli Közművelődési Egyesület nemmes törekvése hatalmas támogatásra találna?

Azért hát ismételve kérjük a megyebeli t. laptársakat, ne kutassák azt, hogy honnan indult ki a kezdeményezés, — mi sohasem fogunk számunkra érdemet kovácsolni, ha — ami a közügyek érdekében is kívánatos volna — az ige valahára testté lesz.

kocsis — nagy hangon. (Már akkor is nagy volt bennem a furfang.) Kegyetek, szép hölgyeim, persze nem értenék az ilyen hívást, de Anuska... Oh, csak hogy azt nem régen osólkolták le az égből, ő megértette. Szépen letelepedtünk a sövény mellé. Egyikünk innen, másikunk túl. Az irigyelt paripákat aztán egyenkint átdugdosta a sövényen. Most is csak érezni és gondolkodni tudok, szóval, szóval: fajankó vagyok hölgyek társaságában, de akkor is kevés beszédű voltam. Csak azt hajtogattam egyre minden csikó átvételénél:

— Köszönöm. Szépen köszönöm. Igen szépen köszönöm. Maga jó. Maga...

Elakadtam. Mert láttam az örömtől lobogó arcját. Mert a kis finom ujjaz ujjamhoz ért. Mert találkoztak a szemek.

Aki tudja mondja meg: miféle érzés fűzött minket egymáshoz? Gyerekek voltunk mindketten, ő hat, én kilencz éves. A szerelem első megnyilatkozása-e ez, vagy hát mi isteni érzés? Ha rá gondolok megdobbannak a szívem ma is.

Aztán tépte a füvet a lovainknak.

— Mondja, (ha velem beszélt a nevémet soha nem monda ki,) a lovak megeszik a virágot is? Hozok azt is.

— Ugy-ugy! Meg, meg...

A legzebb, a legkedvesebb virágait tépte is.

Kossuth ünnepeltetése.

A kegyeletes hála kifejezéséeként jelentkezik azon országszerte megindult mozgalom, mely Kossuth Lajos 90-ik születésnapjának megünneplésére irányul. És alig hisszük, hogy akadni fog magyar ember, ki buzgó hálaadó fohászt ne küldene ez alkalommal a magyarok Istenéhez azért, hogy ama nagy férfit, ki „szabad hazát millióknak adott” megtartotta és áldást ne kérne dicsőségkoszorúta, de hontalanságban megöszült fejére.

Budapesten nagyobb szabásu ünnepélyt rendeznek az ősz apostol 90-ik születés napja alkalmából, városok és községek pedig szintén minél méltóbban igyekeznek kifejezni kegyeletüket: ünnepélyeket tartanak, díszpolgárukká választják a nagy hontalant, utcákat, tereket neveznek el nevééről, Kossuth-alapítványt létesítenek stb. hogy maradandó emléke legyen e napon nyilvánított hálának. — Vármegyénk több nagyobb községében szintén készülnek a nap megünneplésére.

Szombathelyen f. hó 7-én előértekezlet tartott e tárgyban, ma pedig a polgármester hívott egybe egy értekezletet a városház tanácstermébe.

Körmenden mint halljuk, a polgári kör kezdeményezéséből készülnek egy felolvasás, szavaltat és dallal egybekötött társasestély rendezésére.

De mi azt hisszük, hogy még ezenkívül maradandóbb alakban is kifejezésre fog jutni a Kossuth Lajos iránt polgár-

Aztán megittattunk. Volt egy gyönyörű csikóm, (egy szép virágváza-fül), azt a szájából itatta a kis bohó.

— Hallja izé... 'iszen nem galamb az. Paripát nem szokás úgy itatni.

— Hátha valamennyit úgy itatom, magának az baj?

— Dehogy, dehogy; csak itassa hát. Szeretem, ha úgy itatja; itt a többi is. Csak el ne kenyeztesse őket.

Kérem, megijedtem a hangjától.

Egyszer, mikor a lovaim körül szorgoskodtam, egy feltűnően szép üvegkorsófület hozott nekem, de még kellett rajta sokat csiszolni, hogy beváljék csak konyhalónak is. Tördelem, zuzom róla a cserepet, egyszer ropsz, ezer felé fecscent; néhány üveg cserep erősen megvágta a kezemet. Csak úgy ömlött belőle a vér. A vér! A vérem előntötte a kezemet, és ezt látta ő. Felsikoltott, kétségbeesetten sirva szaladt be az anyjához.

— Jaj Istenem, Istenem! Édes kedves anyám, meghal;... meghalok.

— Mi baj, én gyönyörűségem? Kihal meg? dehogy halsz meg.

— De bizony én meghalok, a te is meghal.

— Ki hal meg, rubintom?

— Az ott!... az ott!... Kifoly a vére,

ságunk szívében érzett kegyeletes érzület.

Fognak akadni a tanácsban és képviselő testületben oly lelkes hazafiak, kik indítványt tesznek, hogy Kossuth Lajos városunk díszpolgárává választassék és nevééről egy főbb utca (pl. a hosszú, bástya, vagy uri-utca) elneveztessék; s megvagyunk győződve, hogy az indítvány egyhangu lelkesedéssel fog elfogadtatni.

Elkeseredve.

— Karczolatok a hétről. —

Eddigi szokásomtól eltérőleg, a mult heti számban hátralékos előfizetőimhez egy siránkozó hangú felhívást intéztem azon biztos reményben, hogy most aztán csak ugy hemzseg a pénzutasvány.

És mi volt az eredmény?

Az, hogy az elmúlt héten egyetlen egy sovány postautalvány hemzsegett felém.

Próbálhatom hát kedélyesen, próbálhatom komolyan, a tanulság mindig csak az marad: a pontos fizetést nem szükséges meginteni, a lazán fizetőnél meg nem használ az intés.

* * *

De más tekintetben sem vagyok megelégedve az állapotokkal.

Ha máshol történik az, a mi a mult héten helyben, hát a helyi lapnak elegendő anyag jár ki belőle.

Hasábok teltek volna meg már az előkészületekkel, az esemény maga alkalmat

én vagyok az oka; az ott! — mutatott remegő ujjával a mi házunk felé.

Megijedt valamitől, az anyja azt hitte. Beteg lett annyira, hogy le kellett feküdnie. De ott sem magával gondolt.

— Ereszszen ki édes; én fölkelek édes; elégek itt az ágyban. Talán eddig már meg is halt.

— Nem lehet, virágom; beteg vagy, nem lehet, meghalsz ha engedlek, én aranyvirágom.

Egy napig nem láttam Anuskát. A másik nap hallottam csak meg beteghírét. Nekem persze már kutyabajom sem volt. Katonadolog, kihevertem; pedig ugyancsak jól megrugott a csikó, a sebhely ma is meglátszik a balkezem mutatóujján. Addig sompolyogtam a házuk körül, egyszerosak beosontam Anuskához. Mikor meglátott felemelte, lázas arcját; hosszasan, mereven nézett rám. Megakadt a szeme a bekötött kezemen.

— Jaj, csak hogy nem halt meg! Fáj ugy-e? Nekem azokat a lovakat rögtön eldobálja! — és nyugodtan hajtotta le fejét a hősziu vankosára.

Nem adtam volna őket egy zsák szentjánoskenyérért; eleven lovaitól nem válik meg keservesebben egy igazán lökédvelő ember, mint én, hanem azért minden habozás nélkül teljesítettem Anuska akaratát. Ha így teremnek a papucshósok, akkor irigylendő mindegyiknek a — multja.

adott volna egy pompás ünnepi vezérczikkre; azután pedig következett volna a részletes tudósítás.

Például így:

Szép napra virradott városunk polgársága f. hó 3-án. Az épületek lobogódiszt ültöttek, ünnepi ruhában hullámozott fel s alá a közönség már a korai reggeli órákban, mert a harangszó zugása adta tudtára a lakosságnak, hogy egy nagy jelentőségű esemény küszöbén áll. Az önk. tűzoltó-egylet teljes díszben felvonulva, saját bandájával az élén járja be az utcákat, mialatt a banda vigan fujja az első indulóját. A kíváncsi falusi népség csak úgy tódul be a városba s báméskodva lepi el nagy tömegekben az utcákat, melyekben a díszfogatok sokasága ide s tova rohog. Szóval sürgés-forgás s rendkívüli élénkség uralkodik mindenütt. — Hah! most taraczk-lövések dördülnek el, ez jelzi az ünnepély kezdetét. A nemzeti zászlókkal és galyakkal díszített városházából a városbíróval az élén ünnepi ruhában méltóságteljesen lépett ki a városi tanács és képviselő testület teljes számban, követve a parádéba öltözött rendőröktől. A menet, melyhez a különböző hivatalok fejei és testületek küldöttségei csatlakoztak s mely a kísérelő közönséggel inpozáns benyomást kelt, a vasuti indóház felé veszi útját. Itt a peronon, egyik félkörben felállítva a nőegylet választmányát, a másik félkörben az athl. klub választmányát, ezek előtt 12 fehérbe öltözött, szebbnél-szebb fiatal leányka és a műkedvelői dalárok várják már a menetet. Ott láttuk (mondaná a cikkk) . . . stb. stb., szóval városunk és vidékünk előkelőségeit

Nagy napunk volt egyszer: őt beadták iskolába. Együtt reggeliztünk indulás előtt. Nem tudott enni a nagy nyugalanság miatt. Mi lesz, hogyan lesz az iskolában? ez a kérdés izgatta. Én már ezen régen tül estem, ettem, mint a sáska.

— Egye meg az én kávémat is! A vajjas kenyereket is, — fordult felém.

Megettem; hát persze hogy megettem, hiszen ő mondta. Pedig már úgy jólaktam, hogy a fülem is kétfelé állt. De hát úgy éreztem, hogy a mit ő mond, azt meg kell ennem, mert ő kívánja.

Indultunk. Jött velünk az anyja is, az a környékbéli szépség, a kinek meg a nagy gyerekek tettek meg mindent a kedvére bizonyosan, mivel hát azt meg ő kívánta. Az anya könnyezve csókolta meg kis leányát, mikor a szobából kiléptünk.

— Miért sir mama? hiszen ez is velünk jön. (Aztán felém fordult:) Maga mindég haza fog kísérni és mindig bejön értem aztán ha valaki majd bántani akar engem, maga. . .

— Földhöz vágom, igenis. (Kérdőleg néztem rá, ha ez elég lesz-e?)

Mindjárt kezdtem is gyürkőzni. Keressem, ki kell földhöz teremteni olyan alaposan, hogy vakoló-kanállal lehessen csak felkotorni a földről. Híres bírlózó híreben állottam. Az anyja kézen vezette, én pedig

mind egybegyűlve. Egyszerre egy éles fűty hallatszik s fellobogózt mozdonyral rohog be a pályaudvarba a várva-várt vonat.

Düggéljenzésközöttlöp a vagonhoz a díszszónok s harsány hangon kezdi: „Rendkívüli fontosságú a pillanat stb. stb.” tartalmat beszédjét a közönség szünni nem akaró éljenei követték. Az ünnepelt e lelkes fogadtatástól annyira meg volt hatva, hogy sehogy sem tudott szóhoz jutni, hanem csak kegyteljesen bólintgatott, mit az egybe gyűltek zajos éljenzéssel fogadtak. Ekkor egy fehérbe öltözött, gyönyörű szép leányka egy csokrot nyújtott át a pompás színben lévő megérkezettnek, kit azután egy hat fogatu kocsiba elhelyezvén, megindult a menet a város felé, melyhez mintegy 31 díszfogat adta a kíséretet. Este a város díszesen ki volt világítva s 8 órakor a „Korona” szálló dísztermében az ünnepelt tiszteletére egy 120 teritékű bankett rendeztetett, melyen a résztvevők számos lelkes és szellemes felköszöntők között, a késő éjjeli órákig a legjobb hangulatban maradtak együtt. Midőn még dicsérve megemlitjük, hogy az ételek és italok kifogástalanok voltak s a bankett után egy kis tánczra perdült a fiatalok, hol is a négyeseket 60 pár tánczolta, bezárjuk tudósításunkat ezen felejthetetlen emlékű szép napról.

A lehető legrövidebbre szorítva így szólott volna máshol a tudósítás ama eseményteljes napról.

De Körmenten — a legnagyobb csendben, minden ceremónia nélkül vették át és kísérték be a vasutról — a hercegi ajándék, ő csónakságát.

Látszik tehát, hogy itten nem igen

folyton mellette lépkedtem keményen, peczesen, szinte rengett alattam a föld. Legalább is husz évesnek éreztem magamat, ilyen korbeli emberre is birokra mentem volna érte. Meg nem mertem volna bántani őt egy komoly nézéssel is. Oly nagy véteknél tartottam ezt, amit az Isten se bocsátana meg soha.

Miért, miért sem, egyszer a tanítónk haragosan nézett rá, amire annyira elszomorodott, hogy még azt a két csillagszemét sem merete fölvetni. Nem tudom mi történt velem, csak arra emlékszem, hogy mint a czövek, keményen megálltam a tanítóm előtt.

— Kérem, csak reám tessék haragudni, a r r a ne! — intettem fejemmel Anuska felé.

— Nos, és ugyan miért tisztelturácskám? (Dühbe hozott az orrhángjával.)

— Mert nekem fáj, ha Anuska szomorú. Ha szemmel lehetne gyilkolni, megölttem volna azt az embert.

Hírré ment ez az eset; meghallotta az a szép asszony is: Anuskának az anyja. Mikor ismét mentem Anuskaért, odavett az ölébe, a két tenyere közt fogta az arcomat. El nem tudom gondolni, mit nézett annyira benne. Csak azt tudom, hogy elővette a zsebkendőjét, elfordította fejét s úgy töröltette a szeméit. Valami bogár repülhetett bele: aztán felém fordult.

kultiválják a feltűnést. Hát akkor hogyan éljen meg a helyi lap a reklamból?

Nem tetszik nekem már a törvény sem.

A bigamiát elkövető Dubszkyt a törvény biztosan eltolja egy pár évre, mely idő alatt ez az állam kösziján éldegél.

Nem volna tán czélszerűbb, ha az állam az ilyen gonosztevőt arra ítélné, hogy hátralevő napjait mindkét napaasszony együttes oldala mellett tartozik leélni?

Igy az állam megtakaríthatná a kosszót, Dubszky pedig sohasem kívánkozna többé egy harmadik feleség után, arról is jótállok.

FIDELIO.

Ujdonságok.

— **A kath. egyházmegyéből.** Ba rkovits Ferencz ujhegyi plébános saját kérelmére hasonló minőségben a csémi plébániára helyeztetett át.

— **Személyi hír.** Batt h y á n y Strattmann Ödönne herczegasszony ő főméltósága tegnap este a Szombathely felől érkező vonattal hosszabb idei tartózkodásra körmendi várkastélyába érkezett.

— **Az ügyvédi kamarából.** Dr. Rhorer Ödön szombathelyi gyakorló ügyvéd, a szombathelyi ügyvédi kamaránál üresedésbe jött ügyészi állásra szótöbbséggel meg választatott.

— **Ej gyerekek, gyerekek!** Korán kezditek ti. Mi lesz belőletek husz év múlva?

Megadhatom rá a feleletet, mert ennek éppen husz éve. Annáék ugyanis elköltöztek a mi falunkból messze. A nyáron véletlenül falujokba vetődtem, meglátogattam őket. Hajje! A komor Weinwurm bácsi azóta patent papucshóssz fejlődött. Folyton zaörtölődik, a filloxeriával pöröl; nem tetszik neki, hogy az emberek keveset isznak.

— **Az, az.** Vége lesz a világnak. Sok az adó, nem terem a töke, kenyér sincs, az ember meg sok; jobb volna holtom, mint élttem; nem ártana egy gyenge kolera.

Hát az a szép asszony? Egy vézna, apró, anyósformájú asszony tipegett elélem. Bágyadtan pislogó szem, több ősz mint fekete haj, sovány kar, horpadt mell. A mikor megismert, összezsapta a kezét. A szeméi nem, de annál beszédesebb a szája.

— **Jézus Mária!** Hiszen maga egész ember. Hány esztendeje is már? (Kapkodott a homlokához.) Te korcsmáros! hány éve is már? . . . Eh ne törődjünk vele! Hát aztán van-e felesége? Ha nincs szerzek.

— **Hm! . . .** Hát hogyan volna. Hol van a kis Anuska?

Rám nézett. Mintha csak azt mondta volna: te bódult, csak nem érte jöttél?

— **Az Anuska? a kis Anna? . . .** az nincs,

E lapok hasábjain ez érdemben már több ízben történt felszólalás, mely azonban a megyebeli lapársaknál eddig viashangra nem talált, sőt még arra sem érdemesített, hogy megbeszélés tárgyává tétessék.

E megfoghatatlan közöny azok részéről, kik az egyebütt életrevalónak bizonyult eszmék felkarolására első sorban volnánk hivatva, nem képes bennünk a buzgalmat lelohasztani, — annyira nem, hogy időnkint mégis mindig visszatérünk a tárgyra.

Ezen alkalommal egy megyei írói, vagy hírlapírói kör eszméje mellett csak azzal érvelünk, hogy lehetetlenek tartjuk, miszerint a Berzsényi szoborügy tespedésnek induljon akkor, midőn egy megyei központi írói körből ki volna adva a jelszó, ezen hazafias eszme szakadatlan lelkes felkarolására; — avagy nem hiszik-e a t. lapársak, hogy határszéli megyénkben, a magyarosodás egyik védbástyájában a megyei hírlapok egyöntetű eljárása által a Dunántuli Közművelődési Egyesület nemes törekvése hatalmas támogatásra találna?

Azért hát ismételve kérjük a megyebeli t. lapársakat, ne kutassák azt, hogy honnan indult ki a kezdeményezés, — mi sohasem fogunk számunkra érdemet kovácsolni, ha — ami a közügyek érdekében is kívánatos volna — az ige valahára testté lesz.

kocsis — nagy hangon. (Már akkor is nagy volt bennem a fufang.) Kegyetek, szép hölgyeim, persze nem értenék az ilyen hívást, de Anuska... Oh, csak hogy azt nem régen osókölták le az égből, ő megértette. Szépen letelepedtünk a sövény mellé. Egyikünk innen, másikunk túl. Az irigyelt paripákat aztán egyenkint átdugdosta a sövényen. Most is csak érezni és gondolkodni tudok, szóval, szóval: fajankó vagyok hölgyek társaságában, de akkor is kevés beszédű voltam. Csak azt hajtogattam egyre minden csikó átvételénél:

— Köszönöm. Szépen köszönöm. Igen szépen köszönöm. Maga jó. Maga...

Elakadtam. Mert láttam az örömtől lobogó arcját. Mert a kis finom ujjja az ujjamhoz ért. Mert találkoztak a szemek.

Aki tudja mondja meg: miféle érzés fűzött minket egymáshoz? Gyerekek voltunk, mindketten, ő hat, én kilencz éves. A szerelem első megnyilatkozása-e ez, vagy hát mi isteni érzés? Ha rá gondolok megdobbann a szívem ma is.

Aztán tépte a füvet a lovainknak.

— Mondja, (ha velem beszélt a nevémet soha nem monda ki,) a lovak megeszik a virágot is? Hozok azt is.

— Ugy-ugy! Meg, meg...

A legzsebb, a legkedvesebb virágait tépte is.

Kossuth ünnepeltetése.

A kegyeletes hála kifejezéséeként jelentkezik azon országszerte megindult mozgalom, mely Kossuth Lajos 90-ik születésnapjának megünneplésére irányul. És alig hisszük, hogy akadni fog magyar ember, ki buzgó hálaadó fohászt ne küldene ez alkalommal a magyarok Istenéhez azért, hogy ama nagy férfit, ki „szabad hazát milliőknak adott“ megtartotta és áldást ne kérne dicsőségkoszorúta, de hontalanságban megöszült fejére.

Budapesten nagyobb szabású ünnepélyt rendeznek az ősz apostol 90-ik születés napja alkalmából, városok és községek pedig szintén minél méltóbban igyekeznek kifejezni kegyeletüket: ünnepélyeket tartanak, diszpolgárukká választják a nagy hontalant, utcákat, tereket neveznek el nevééről, Kossuth-alapítványt létesítenek stb. hogy maradandó emléke legyen e napon nyilvánított hálának. — Vármegyénk több nagyobb községében szintén készülnek a nap megünneplésére.

Szombathelyen f. hó 7-én előértekezlet tartatott e tárgyban, ma pedig a polgármester hívott egybe egy értekezletet a városház tanácstermébe. —

Körmenden mint halljuk, a polgári kör kezdeményezéséből készülnek egy felolvasás, szavaltat és dallal egybekötött társasestély rendezésére.

De mi azt hisszük, hogy még ezenkívül maradandóbb alakban is kifejezésre fog jutni a Kossuth Lajos iránt polgár-

Aztán megittunk. Volt egy gyönyörű csikóm, (egy szép virágváza-fül), azt a szájból itatta a kis bohó.

— Hallja izé... 'iszen nem galamb az. Paripát nem szokás ugy itatni.

— Hátha valamennyit ugy itatom, magának az baj?

— Dehogy, dehogy; csak itassa hát. Szeretem, ha ugy itatja; itta többi is. Csak el ne kényeztesse őket.

Kérem, megijedtem a hangjától.

Egyszer, mikor a lovaim körül szorgoskodtam, egy feltűnően szép üvegkorsófület hozott nekem, de még kellett rajta sokat csiszolni, hogy beváljék csak konyhalónak is. Tördelem, zuzom róla a cserepet, egyszer ropoz, ezer felé fecscent; néhány üveg cserép erősen megvágta a kezemet. Csak ugy ömlött belőle a vér. A vér! A vérem előntötte a kezemet, és ezt látta ő. Felsikoltott, kétségbeesetten sirva szaladt be az anyjához.

— Jaj Istenem, Istenem! Édes kedves anyám, meghal, ... meghalok.

— Mi baj, én gyönyörűségem? Kihal meg? dehogy, halsz meg.

— De bizony én meghalok, a z is meghal.

— Ki hal meg, rubintom?

— Az ott!... az ott!... Kifoly a vére,

ságunk szívében érzett kegyeletes érzület.

Fognak akadni a tanácsban és képviselő testületben oly lelkes hazafiak, kik indítványt tesznek, hogy Kossuth Lajos városunk diszpolgárává választassék és nevééről egy főbb utca (pl. a hosszú, bástya, vagy uri-utca) elneveztessék, s megvagyunk győződve, hogy az indítvány egyhangu lelkesedéssel fog elfogadtatni.

Elkeseredve.

— Karczolatok a hétről. —

Eddigi szokásomtól eltérőleg, a mult heti számban hátralékos előfizetőimhez egy siránkozó hangu felhívást intéztem azon biztos reményben, hogy most aztán csak ugy hemzseg a pénztalvány.

És mi volt az eredmény?

Az, hogy az elmult héten egyetlen egy sovány postautalvány hemzsegett felém.

Próbálhatom hát kedélyesen, próbálhatom komolyan, a tanulság mindig csak az marad: a pontos fizetőt nem szükséges meginteni, a lazán fizetőnél meg nem használ az intés.

* * *

De más tekintetben sem vagyok megelégedve az állapotokkal.

Ha máshol történik az, a mi a mult héten helyben, hát a helyi lapnak elegendő anyag jár ki belőle.

Hasábok teltek volna meg már az előkészületekkel, az esemény maga alkalmat

én vagyok az oka; az ott! — mutatott remegő ujjával a mi házunk felé.

Megijedt valamitől, az anyja azt hitte. Beteg lett annyira, hogy le kellett fekdnie. De ott sem magával gondolt.

— Ereszsen ki édes; én fölkelek édes; elégek itt az ágyban. Talán eddig már meg is halt.

— Nem lehet, virágom; beteg vagy, nem lehet, meghalsz ha engedlek, én aranyvirágom.

Egy napig nem láttam Anuskát. A másik nap hallottam csak meg beteghírét. Nekem persze már kutyabajom sem volt. Katonadolog, kihevertem; pedig ugyancsak jól megrugott a csikó, a sebhely ma is meg-látszik a balkezem mutatoujján. Addig sompolyogtam a házuk körül, egyszerosak beosontam Anuskához. Mikor meglátott felemelte, lázas arcját; hosszasan, mereven nézett rám. Megakadt a szeme a bekötött kezemen.

— Jaj, csak hogy nem halt meg! Fáj ugy-e? Nekem azokat a lovakat rögtön eldobáljal! — és nyugodtan hajtotta le fejét a hőszi vánkására.

Nem adtam volna őket egy zsák szentjánoskenyérért; eleven lovaitól nem válik meg keservesebben egy igazán lökvedelő ember, mint én, hanem azért minden habozás nélkül teljesítettem Anuska akaratát. Ha így teremnek a papucsbaők, akkor irigy-lendő mindegyiknek a — multja.

adott volna egy pompás ünnepi vezércikkre; azután pedig következett volna a részletes tudósítás.

Például így:

Szép napra virradott városunk polgársága f. hó 3-án. Az épületek lobogódiszt öltöttek, ünnepi ruhában hullámozott fel s alá a közönség már a kora reggeli órákban, mert a harangzó zugása adta tudtára a lakosságnak, hogy egy nagy jelentőségű esemény küszöbén áll. Az önk. tűzoltó-egylet teljes díszben felvonulva, saját bandájával az élén járja be az utcákat, mialatt a bandavigan fujja az első indulóját. A kíváncsi falusi népség csak úgy tódul be a városba s báméskodva lepi el nagy tömegekben az utcákat, melyekben a díszfogatok sokasága ide s tova rohog. Szóval sürgés-forgás s rendkívüli élénkség uralkodik mindenütt. — Hah! most tarack-lövések dördülnek el, ez jelzi az ünnepély kezdetét. A nemzeti zászlókkal és galyakkal díszített városházából a városbíróval az élén ünnepi ruhában méltóságteljesen lépett ki a városi tanács és képviselő testület teljes számban, követve a parádéba öltözött rendőröktől. A menet, melyhez a különböző hivatalok fejei és testületek küldöttségei csatlakoztak s mely a kísérelő közönséggel inpozans benyomást kelt, a vasuti indóház felé veszi útját. Itt a peronon, egyik félkörben felállítva a nőegylet választmánya, a másik félkörben az athl. klub választmánya, ezek előtt 12 fehérbe öltözött, szebbnél-szebb fiatal leányka és a műkedvelői dalárok várják már a menetet. Ott láttuk (mondaná a cikk) . . . stb. stb., szóval városunk és vidékünk előkelőségeit

Nagy napunk volt egyszer: öt-beadták iskolába. Együtt reggeliztünk indulás előtt. Nem tudott enni a nagy nyugtalanság miatt. Mi lesz, hogyan lesz az iskolában? ez a kérdés izgatta. Én már ezen régen tuleszem, ettem, mint a sáska.

— Egye meg az én kávémat is! A vajas kenyéremet is, — fordult felém.

Megettem; hát persze hogy megettem, hiszen ő mondta. Pedig már úgy jólaktam, hogy a fülem is kétfelé állt. De hát úgy éreztem, hogy a mit ő mond, azt meg kell ennem, mert ő kívánja.

Indultunk. Jött velünk az anyja is, az a környékbéli szépség, a kinek meg a nagy gyerekek tettek meg mindent a kedvére bizonyosan, mivel hát azt meg ő kívánta. Az anya könnyezve csókolta meg kis leányát, mikor a szobából kiléptünk.

— Miért sir mama? hiszen ez is velünk jön. (Aztán felém fordult:) Maga mindig haza fog kísérni és mindig bejön értem aztán ha valaki majd bántani akar engem, maga. . .

— Földhöz vágom, igenis. (Kérdőleg néztem rá, ha az elég lesz-e?)

Mindjárt kezdtem is gyürkőzni. Keresem, kit kell földhöz teremteni olyan alaposan, hogy vakoló-kanállal lehessen csak felkotorni a földről. Híres birkózó hírében állottam. Az anyja kézen vezette, én pedig

mind egybegyűlve. Egyszerre egy éles fűty ballatszik s fellobogózott mozdonyral rohog be a pályaudvarba a várva-várt vonat.

Dölgőéljenzésközöttlép a vagonhoz a díszszónok s harsány hangon kezdi: „Rendkívüli fontosságú a pillanat stb. stb.” tartalmasszédjét a közönség szünni nem akaró éljenei követték. Az ünnepelt e lelkes fogadtatástól annyira meg volt hatva, hogy sehogy sem tudott szóhoz jutni, hanem csak kegyteljesen bölíngatott, mit az egybe gyűltek zajos éljenzéssel fogadtak. Ekkor egy fehérbe öltözött, gyönyörű szép leányka egy csokrot nyújtott át a pompás színben lévő megérkezettnek, kit azután egy hat fogatu kocsiba elhelyezvén, megindult a menet a város felé, melyhez mintegy 31 díszfogatok adta a kíséretet. Este a város díszesen ki volt világítva s 8 órakor a „Korona” szálló dísztermében az ünnepelt tiszteletére egy 120 terítékű bankett rendeztetett, melyen a résztvevők számos lelkes és szellemes felköszöntök között, a késő éjjeli órákig a legjobb hangulatban maradtak együtt. Midőnmég dicsérve megemlítjük, hogy az ételek és italok kifogástalanok voltak s a bankett után egy kis tánczra perdült a fiatalság, hol is a négyeseket 60 pár tánczolta, bezárjuk tudósításunkat ezen felejthetetlen emlékü szép napról.

A lehető legrövidebbre szorítva így szölt volna máshol a tudósításama eseményteljes napról.

De Körmenten — a legnagyobb csendben, minden czeremonia nélkül vették át és kísérték be a vasutról — a hercegi ajándék, ő csónakságát.

Látszik tehát, hogy itten nem igen

folyton mellette lépkedtem keményen, peckesen, szinte rengett alattam a föld. Legalább is husz évesnek éreztem magamat, ilyen korbéli emberrel is birokra mentem volna érte. Meg nem mertem volna bántani őt egy komoly nézéssel is. Oly nagy vétekek tartottam ezt, amit az Isten se bocsátana meg soha.

Miért, miért sem, egyszer a tanítónk haragosan nézett rá, amire annyira elszomorodott, hogy még azt a két csillagszemét sem merte fölvetni. Nem tudom mi történt velem, csak arra emlékszem, hogy mint a czövek, keményen megálltam a tanítóm előtt.

— Kérem, csak reám tessék haragudni, a r r a ne! — intettem fejemmel Anuska felé.

— Nos, és ugyan miért tisztelturfikám? (Dühbe hozott az orrhangjával.)

— Mert nekem fáj, ha Anuska szomorú. Ha szemmel lehetne gyilkolni, megölttem volna azt az embert.

Hírré ment ez az eset; meghallotta az a szép asszony is: Anuskának az anyja. Mikor ismét mentem Anuskáért, odavett az ölébe, a két tenyere közt fogta az arcomat. El nem tudom gondolni, mit nézett annyira benne. Csak azt tudom, hogy elővette a zsebkendőjét, elfordította fejét s úgy törölgette a szemét. Valami bogár repülhetett bele: aztán felénk fordult.

kultiválják a feltűnést. Hát akkor hogyan éljen meg a helyi lap a reklamból?

Nem tetszik nekem már a törvény sem.

A bigamiát elkövető Dubszyt a törvény biztosan eltolja egy pár évre, mely idő alatt ez az állam kosztján éldegél.

Nem volna tán czélszerűbb, ha az állam az ilyen gonosztevéket arra ítelné, hogy hátralevő napjait mindkét napasasszony együttes oldala mellett tartozik leélni?

Igy az-állam megtakaríthatná a kosztot, Dubszy pedig sohasem kíváncznék többé egy harmadik feleség után, arról is jótállok.

FIDELIO.

Ujdonságok.

— **A kath. egyházmegyéből.** B a r k o v i t s Ferencz ujhegyi plébános saját kérelmére hasonló minőségben a csémi plébániára helyeztetett át.

— **Személyi hír.** B a t t h y á n y Strattmann Ödönne herczegasszony ő főméltósága tegnap este a Szombathely felől érkező vonattal hosszabb idei tartózkodásra körmendi várkastélyába érkezett.

— **Az ügyvédi kamarából.** Dr. R h o r e r Ödön szombathelyi gyakorló ügyvéd, a szombathelyi ügyvédi kamaránál üresedésbe jött ügyészi állásra szótöbbséggel meg választatott.

— **Ej gyerekek, gyerekek!** Korán kezditek ti. Mi lesz belőletek husz év múlva?

Megadhatom rá a feleletet, mert ennek éppen husz éve. Annáék ugyanis elköltöztek a mi falunkból messze. A nyáron véletlenül falujokba vetődtem, meglátogattam őket. Hajje! A komor Weinwurm bácsi azóta patent papucshóssá fejlődött. Folyton zsörtölődik, a filloxeriával pöröl; nem tetszik neki, hogy az emberek keveset isznak.

— **Az, az.** Vége lesz a világnak. Sok az adó, nem terem a tőke, kenyér sincs, az ember meg sok; jobb volna holtom, mint éltem; nem ártana egy gyenge kolera.

Hát az a szép asszony? Egy vézna, apró, anyósformájú asszony tipegett elém. Bágyadtan pislogó szem, több ősz mint fekete haj, sovány kar, horpadt mell. A mikormegismert, összecsapta a kezét. A szemei nem, de annál beszédesebb a szája.

— **Jézus Mária!** Hiszen maga egész ember. Hány esztendeje is már? (Kapkodott a homlokához.) Te korcsmáros! hány éve is már? . . . Eh ne törődjünk vele! Hát aztán van-e felesége? Ha nincs szerzek.

— **Hm!** . . . Hát hogyan volna. Hol van a kis Anuska?

Rám nézett. Mintha csak azt mondta volna: te bódult, csak nem érte jöttél?

— **Az Anuska? a kis Anna?** . . . az nincs,

— **Haldiozás.** Német-ujvári idős b. gróf Batthyány Károly, a főrendiház örökös tagja, f. hó 1-én 76 éves korában Szalónakon elhalálozott. A boldogultnak földi maradványai f. hó 5-én a német-ujvári családi sirboltban helyezték örök nyugalomra. Béke hamvaira!

— **Kikeresztelkedés és eljegyzés.** Dr. Virág Gyula f.-eöri bírói aljegyző, az izr. vallásból a r. kath. vallásra tért át. A keresztelési szerződésen Dr. Laky Kristóf vitte a keresztapai szerepet. Kitérés után Dr. Virág eljegyzését tartá Tér Josefina kisasszonnyal Zenicán, Boszniában.

— **Herczegi ajándék.** Említettük már, hogy herceg Batthyány-Strattmann Ödön ur ő főméltósága a körmendi atletikai clubnak egy új csónakot ajánlott fel ajándékba.

— A William James bécsi hajóépítő gyárában szép csinnal készült csónak 6 drb evezővel együtt, f. hó 3-án érkezett a körmendi vasuti állomáshoz, hol még az napon a klub elnökségének átadatott és onnan elszállítatván, a klub csónakházában egy külön e célra készített faalkotmányban tető alá helyeztetett. A 4 evezőre járó csónak, melynek hossza 10 meter, egészen cedrusfából épült s ugy külsőre, mint értékre nézve igazi hercegi ajándékot képez.

— **Kard-párbaj.** Thassy Gábor orvosnövendék és Gencsy Ödön földbirtokos zala-lövői lakosok között f. hó 4-én Zala-Lövön véres kardpárbaj vívatott, melyre a felek közt tör-

hanem itt van tessék kettő is, ezek az övéi. Anuska is jön mindjárt.

A két kis angyalnak az arcát vizsgáltam addig. Az egyik nagyon hasonlít a kis Anuskához, már t. i. ahhoz, akit én kíségettem az iskolába, aki nekem annyi kancsó-fület adott, kiért annyi gyereknek betörttem az orrát.

E közben beszaladt egy még apróbb, sovány, nagyon halavány fiatal asszonyka. Néztük egymást hosszasan. Láttam a szeméből, hogy azt kérde magában: ki vagy te idegen? Én is úgy voltam vele. Aztán hogy meg mondtam a nevemet, befődte az arcát; aztán ölébe kapta a kisebbik leányát, azt gyűgyögette, csókolgatta és félig sirva, félig nevetve sóhajtozott.

— Isten az atyám! Husz esztendeje! Istenem, de nagyon is megváltozik az ember. Na, csak az uram volna itthon! . . .

Több mondani valója nem volt neki, pedig a kis Anuska volt ez a sovány asszonyka. És ez engem olyan nagyon bántott. . . .

(Igy találtam ezt leírva egy elárgult papíron. Nem tettem hozzá semmit, csak olvashatóbban másoltam le.)

Novák Mihály.

tént összeszólalkozás szolgáltatott okot. Gencsy, mint kihívó fél részéről Schmalz Jenő és Schmalz Károly zalapataikai lakos földbirtokosok és Thassy részéről Udvary Feri voltak a segédek. A negyedik segéd nevét nem sikerült megtudnunk.

— Mint párbajorvosok szerepeltek Dr. Goldstein Károly és Dr. Pichofszky Lajos z.-lövői gyakorló orvosok. A párbaj a megállapított feltételekhez képest, végkimerülésig vívatott s folyama alatt Thassy Gábor egy lapos ütést kapott a hasra, míg Gencsy Ödön 3 vágást kapott és pedig egyet a homlokon, egyet az arcon és egyet a jobbkezen az ujjai között, a sérülések azonban mind csak könnyű természetűek.

— **Szülők figyelmébe** ajánljuk, hogy a körmendi izr. hitközségi iskola mellett rendszeresített női kézműipariskolánál az ideai tanévre az előadások Ungár Berta, bpesti illetőségű ipartanítónő vezetése alatt, folyó hó 8-án vették kezdetüket. — Nevezett ipartanítónő a budai állami tanítónői képezdeben nyerte kipéztetését és képesítési okleveléből következően, biztosra vehető, hogy ezen, eddig is kitűnő hírnévnek örvendett intézet vezetése, az idén ismét jelesen szakképzett kezekre került. Ezen, vidékünkön hézagot pótló iskolánál a növendékek a női kézimunka minden ágában naponta d. e. 10—12 óráig és d. u. 2—5 óráig nyernek oktatást. Ezenkívül ugyanott felnőtt leánykák részére naponként 8—10 óráig a magyar és német nyelvből, irodalomból, történelemből, számtanból, földrajz és háztartástanból tartatnak rendes előadások. Utólagos felvétel iránt még e hó 15-éig a hitközségi előjárásnál lehet jelentkezni.

— **Derék életmentő.** Bellasica Teréz és Horváth Teréz, rumi cselédleányok a múlt héten a Rábában fürdővén, egy mélységbe jutottak és az ár által elkapattak. Segélykiáltásaikra a közelben időző Tamás Gergely, ottani napszámos rögtön a vízbe ugrott és nagy erőmegfeszítéssel, saját élete kockázatát mellett mind a két feldoklót kimentette. — Mint halljuk, a derék életmentő, ki egyúttal önkéntes tűzoltó, felsőbb helyről kitüntetésben fog részesülni.

— **Új üzlet és új üzlettulajdonosok.** Mint lapunk mai számának hirdetésí rovatából olvasható, Körmenden Hodossy Gyula, a vas-zalamegyei takarékpénztár új épületében egy új fűszer és csemege-üzletet nyitott és azt dúsan felszerelve, csinosan és szakértelemmel rendezte be. Ezenkívül a főtéri Pressburger-féle házban lévő, nemkülönbben a „Korona” szállóbeli kávéházak lényeges átalakulásokon át menve, új üzlet-tulajdonosok kezeibe kerültek. Ideje is volt már, hogy ezen két kávéházi helyiség re-

noválásnak legyen alávetve, most azonban csinra nézve mind a kettő megállja helyét. Ezen alkalmat megragadjuk arra, hogy egy könnyen végzetessé válható mulasztásra rámutassunk. Hogy kit terhel a mulasztás vádjá, azt mi nem tudjuk, annyi azonban bizonyos, hogy a „Korona” kávéház plafondját a volt üzlettulajdonos feljelentése folytán már a múlt farsang alkalmával oszlopokkal alá kellett támasztani, valahányszor a kávéház fölött levő táncsteremben táncmulatság tartott, mert a plafond hullámozása és ingadozása, különösen utóbbi időben immár veszélyes alakot öltött. Tekintettel arra, hogy egy esetleges katasztrófa alkalmával kiszámíthatlan szerencsétlenség történhetik, a hatóság kötelessége lett volna elrendelni, hogy az átalakítási munkálatokkal egyidejűleg ezen a közbiztonságot komolyan veszélyeztető állapotot megnyugtató módon legyen segítve. Miután pedig ez most már elmulasztott, a hatóság talán még utólag intézkedhetnék, hogy a közbiztonság tekintetében még idejekorán kellő gondoskodás történjék. Felhívjuk erre azon illetékes körök figyelmét, kiket mindenesetre terhel a felelősség.

— **Balog Árpád,** az előnyösen ismert színigazgató, igen jól szervezett operett-, dráma-, vígjáték- és népszinmű társulatával f. hó 18-ika táján érkezik Körmendre. A társulat titkára Hrobus Árpád, a napokban járt itt bérletgyűjtés céljából, a körülményekhez képest meglehetősen sikerrel, bár sokan még most - egy némely truppok szédelgése és családja miatt, - a bérlet-jegyzéstől tartózkodnak. Mi azonban azt hisszük, hogy e bizalmatlanság legott el fog oszlani mihelyt a derék társulat működését megkezdendi, annál is inkább, mert a társulat rendezett viszonyai mellett ugyszólván az egész idényben ujdonságokkal szolgálhat közönségünknek.

— **Szájrol-szájra** (Kolerás anekdota), Zoltán urfi gyomorra szorított kezekkel rohan a háziorvoshoz és fotelbe roskadva imigy nyög:

— Doktor ur végem van!

— Mi baj?

— A szobá leányunk kolerába esett és . . .

— És?

— En meg ma reggel megcsókoltam. A doktor ur kapja kalapját és fut a Zoltán ur apjához.

— Pajtás, baj van. A fiadat ne engedd a fehérceledek körül forgolódni.

— Hiszen csak nem ügyelhetek minden lépésére.

— De arra csak ügyelhetnél, hogy a szobaleányt ne csókolgassa.

— Micsoda?

— Igen, és a szobaleányod össze-

esett az utcán, a kolera tünetei között. Bevitték a kórházba.

— Akkor én is elvagyok vesze — szólt rémülten a papa.

— Remélem, nem csókoltad meg utána a feleségedet!

— De bizony.

A doktor támoilyogva kapaszkodott meg egy szék hátába és sápadtan mormogta:

— Akkor nekem is végem van.

— **Iszonyu zivatar** vonult el s. hó 4. és 5-ike közti éjjelen Pinka-Mindszent és Német-Sároslak községek határai fölött és galambtojás nagyságú jegesőjével teljesen tönkre verte az egész kintlevő hajdina termést.

— **Gyilkosság.** A múlt héten Völgyi Vendel, győrvári lakost egy ismeretlen tettes agyonlőtte. A gyilkosság elkövetésével Csarankó János győrvári lakost gyanusítják.

— **Kimutatás.** A körmendi önkéntes tűzoltó-egylet zenekara részére beszerzett fuvóhangszerek árához eszközölt gyűjtés eredménye: 1. Avas Ferencz ivén: Hodossy Gyulané 30 kr, Avas Ferenczné 30 kr, Avas Ferencz 50 kr, Hodossy Gyula 30 kr, Avas Dániel 50 kr, ör. Hodossy Sandor 50 kr. összesen 2 frt 40 kr.

— 2. Babos István ivén: Koloszar László 50 kr, Babos István 50 kr, Rosenbaum Zsigmond 1 frt, Babos Istvánné 50 kr, Babos Ilona 20 kr, Babos Emil 20 kr, Babos Dénes Lajos 20 kr, Rusa Lázár 1 frt, Illés Antal 1 frt, Glaser Frigyes 1 frt összesen 6 frt 10 kr. — 3. Fülöp József ivén: Fülöp József 50 kr, ör. Varga János 20 kr, ör. Bartik János 10 kr, Dienes József 10 kr, Csekecsics János 50 kr, Bartik István 10 kr, Szabó Lajos 10 kr, Katalay Ferencz 20 kr. összesen 1 frt 80 kr. — 4. Hodossy Dénes ivén: Hodossy Dénes 1 frt 20 kr, Bódis József 40 kr, összesen 1 frt 60 kr. — Hacker János ivén: Hacker János 2 frt, Peszeszér Antal 2 frt, Weinberger Ferencz 50 kr, Székely István 50 kr. összesen 5 frt. — Horváth Béla ivén: Horváth Béla 50 kr, Tamás Ferencz 50 kr, Reverencsics Géza 20 kr, Musits N. 50 kr, Wilde Ferencz, 50 kr, Hartvánszky Dénes 5 kr, Lurkay Béla 10 kr, Jeremi Ágost 10 kr, Császár József 10 kr, Halter Sándor 6 kr, Heilmann Vilmos 10 kr, Maximilian 24 kr. összesen 3 frt. — 7. Kluge Pál ivén: Rechnitzer Armin 1 frt, Klein Adolf 40 kr. özv. Szabó Péterné 1 frt, Heincz nővérek 50 kr, Fricz Károly 50 kr, László Ede 1 frt, Rösler József 40 kr, Schwarz Jakab 1 frt, Kauders Károly 1 frt, Klein József 50 kr, Hilmayer Ede 1 frt, Ritscher Zsigmond 1 frt, Herzmann Zsigmond 50 kr, Eppinger Lipót 50 kr, Feleki Ferencz 1 frt Leitner János 1 frt, Moser Sándor 1 frt, Kluge Pál 1 frt, Czechmeister Ferencz 1 frt, Szebold Károly 1 frt, Leitner Endre 3 frt. összesen 19 frt 30 kr. — 8. Krautsack Henrik ivén: id. Virth István 1 frt, Virth Lajos 50 kr, Virth Kálmán 50 kr, Kauders Ignác 50 kr, Reiterer Józsefné 50 kr, Szabó Sándor

1 frt, Rituper Miklós 40 kr, ifj. Virth István 30 kr, Nemes Gyula 20 kr, Schmirler N. 50 kr, Heiner Samu 50 kr, N. N. 50 kr, Fritz Ede 50 kr, Neu Herman 60 kr, Tóth György 1 frt, Soos József 50 kr. összesen 9 frt. — 9. Moser Sándor ivén: Oszterhuber Béla 50 kr, Bejczy Sándor 20 kr, Major Kálmán 20 kr, Hinsch Frigyes 20 kr, Almer Vincze 40 kr, Poór Elek 20 kr, Heidinger János 50 kr, Moser Sándor 1 frt, ifj. Barabics Ferencz 50 kr, Zwiesel János 40 kr, Glatzhofer János 50 kr, Czettner Karoly 50 kr, Papp Sandor 20 kr, Schranz József 60 kr, Mittli Elek 20 kr, Korponay József 20 kr, Kustos Gáspár 20 kr, Gerencs Elek 50 kr, Szabó Ferencz asztalos 20 kr, Kovács Lajos, molnár 40 kr, Anner Ferencz 50 kr, Mezik István 20 kr, Zsupanek János 25 kr, Hodossy Károly 10 kr, Avas József 20 kr, Farsang Mihály 30 kr, Deutsch József 30 kr, Hirczi János 30 kr, Császár Béla 20 kr, Varga Mihály 30 kr, Molnár József 20 kr. összesen 10 frt 55 kr. (Folyt. köv.)

A

Vas-Zalamegyei Első Takarékpénztár

8 havi üzletkimutatása.

1892. január 1-től, — augusztus 31-éig.

Forgalom: frt kr.

Anyaintézetnél	4,256.947	56
Szombathelyi főoktelepnél	1,222.298	30
Zalaegerszegi főoktelepnél	1,445.633	91
Szent-gothárdi főokpénztárnál	245.687	90
Német-ujvári főokpénztárnál	258.024	45
Nyolcz havi összes forgalom	7,428.592	12

Takarék betétek:

Mult évi állomány	1,026.347	79
8 hó alatt betéteztett	309.113	12
Összesen	1,335.460	91
8 hó alatt kivéteztett	370.709	83
Állomány augusztus 31-én	964.751	08

Váltótárcza:

Mult évi állomány	1,015.314	93
8 hó alatt leszámítottatott	1,950.905	40
Összesen	2,966.220	33
8 hó alatt beváltottatott	2,017.305	79
Állomány augusztus 31-én	948.914	54

Kölesönök:

Mult évi állomány	622.015	79
8 hó alatt kihelyeztetett	14.205	80
Összesen	636.221	59
8 hó alatt visszafizettetett	58.395	66
Állomány augusztus 31-én	577.825	93

Udvary Ferencz.
vezérigazgató.

Horváth Béla.
főkönyvelő.

Kis Lutri.

1892. évi szeptember hó 3.

Bpest 83 17 70 85 18

Közgazdaság.

Gabna árak.

Körmend, 1892. szept. 5.

Buza	umazsája	uj	7.—7.20
Rozs			5.50—6.—
Arpa			5.—5.20
Zab			5.—5.15

Szerkesztői posta.

— **Öreg agyu** Csakhogy valahára magától is megszóllalt. Sejtettük, hogy előbb-utóbb megint megjön a kedve biztatás nélkül is. Üdvözlét!

— **V. M. Zala-Egerszeg.** Szives ajánlkozásátörömmel és köszönettel vesszük s a minta küldeményt sorban fel is használjuk. E mellett b. kívánságának is készséggel felelünk meg.

— **K. M. I. Ujpest.** Dehogy történt szándékosan, sőt sajnáljuk igazán, hogy egyáltalán megtörtént. Miért nem tetszett mindjárt először reklamálni?

Felelős-szerkesztő és kiadó tulajdonos

FÜREDI BÉLA.

Társ-szerkesztő:

RÁBAI (SZAJER) ZSIGMOND.

2737/1892.

Árverési hirdetés.

A szt-gothárdi kir. jbiróság, minttkvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy a rábalapincsvölgyi takarékpénztár végrehajtónak Nemes János nagy-dolinczi lakos végrehajtást szenvedő elleni 155 frt tökekövetelés és járulékai, 8 frt árverés kérvényi költség iránti végrehajtási ügyében a szombathelyi kir. törvényszék területéhez tartozó nagy-dolinczi 155 sz. tjkvben A I 1-14 és 17 sorsz. ingatlanok Vargyaasy Gyula utóajánlata folytán 704 frt kikiáltási ár mellett Nagy-Dolincz község házána 1892. évi szeptember hó 29-ik napjának reggeli 9 órájkor megtartandó nyilvános árverésen, de nem kikiáltási áron alul, a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

Venni szándékozók tartoznak az árverési feltételek aláírása mellett a kikiáltási árnak 10% át ígértétel előtt a kikiáltott kezeihez készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban, esetleg bírói letéti elismervényben bánatpénzül letenni.

Vevő köteles a vételért 3 részletben és pedig az első részt 2 hónap alatt, a második részt 4 hónap alatt, a harmadik részt 6 hónap alatt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva a vételári részletek után járó 6% kamatokkal együtt a st.

gotthárdi kir. adó mint letét hivatalnál lefizetni,

Az árverési feltételek a szent-gotthárdi jbiróság mint telekk. hatóság irodájában és Nagy-Dolincz község házánál betekintheők.

Kelt Szent-Gotthárdon a kir. jbiróság mint telekkvi hatóságnál 1892. évi május hó 27-én.

Dr. Galgóty,
kir. jbiró.

2325/892.

Árverési hirdetmény.

A németújvári kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a Rathné szül. Laschalt Mária wörthegeyi lakos végrehajtónak Laschalt János wörthegeyi lakos végrehajtást szenvedett elleni 666 frt 66²/₃ kr. tőke követelés és ennek 1875 augusztus 15-től járó 6% kamatai, 6 frt 55 kr eddigi, 8 frt 65 kr jelenlegi, úgy a még felmerülendő költségek kielégítése iránti végrehajtási ügyében a wörthegeyi 238 sz. tjkvben felvett A + 1 sorsz. 120 frt, a 287 sz. tjkvben A + 1 sorsz. 52 házz. 590 frt, a 287 sz. tjkvben A + 2 sorsz. 80 frt, a 287 sz. tjkvben A + 3. sorsz. 80 frt, a 287 sz. tjkvben A + 4. sorsz. 80 frt, a 287 sz. tjkvben A + 5. sorsz. 80 frt, a 287 sz. tjkvben A + 8. sorsz. 220 frt, a wörthegeyi 366 sz. tjkvben felvett A + 1 sorsz. 80 frt, a wörthegeyi 366 sz. tjkvben felvett A + 2. sorsz. 80 frt, a wörthegeyi 59. sz. tjkvben felvett 1. sorsz. 214 frt kikialtási ár mellett Wörthegey község házánál 1892. évi október hó 3-án d. e. 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen szükség esetén a kikialtási áron alul is a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

A 377 sz. tjkvben felvett ingatlanok birói árverésen eladatván, jelenleg az árverés nem volt elrendelhető.

Venni szándékozók tartoznak az árverési feltételek aláírása mellett a kikialtási árnak 10% -át ígértétel előtt a kiküldött kezeihez készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban esetleg birói letéti elismervényben letenni.

Vevő köteles a vételár 3 részletben és pedig az első rész 2 hónap alatt, a második rész 4 hónap alatt, a harmadik rész 6 hónap alatt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva az egész vételári részlet után járó 6% kamatokkal együtt a németújvári kir. adóhivatal, mint birói letét pénztárnál lefizetni. A bánatpénz egy utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek a német újvári kir. jbiróság mint tkvi hatóság irodájában és Wörthegey község házánál betekintheők.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság Nt-Ujvárott 1892. június hó 20-ikán.

Mersich Jenő,
kir. aljbiró.

1700/1892.

Árverési hirdetmény.

A körmendi kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Vas-Zalamegyei első takarékpénztár végrehajtónak Ballkó József p.-rádoczi lakos végrehajtást szenvedő elleni 120 frt tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében a körmendi kir. járásbiróság területén levő pusztarádóczi 56 sz. tjkvben felvett 67 házz. kertre 12 frtban, — a 70 házz. belsőség és 26. számú házra 241 frtban, a 73 házz. kertre 33 frtban, a 645. házz. pörös erdőre 5 frtban, a 753 házz. tilalmasi szántóra 68 frtban, a 757 házz. tilalmasi erdőre 2 frtban, a 879 házz. alsó-teleki szántó és rétre 83 frtban, az 1370 házz. csömörkelési szántóra 33 frtban. a 488 tjkvben felvett 644 házz. pörös erdőre 17 frtban, a 460 tjkvben felvett 643/b házz. pörös erdőre 5 frtban ezennel megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi október hó 6-án d. e. 10 órakor Pusztarádóc község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 3333/1881. számú Igazságügym. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Körmenden, a körmendi kir. jbiróság, telekkönyvi osztályánál 1892. évi július hó 21. napján.

Hlles Antal,
kir. jbiró.

187/892

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. jbiróság által 14826/892 sz. végzéssel Plész Lipót bpesti lakos végrehajtató javára Hahn Farkas körmendi lakos ellen 104 frt 14 kr tőke követelés és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával biróilag le- és felülfoglalt és 426 frt 90 kr-ra becsült butorok és ozipőnemüekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a körmendi kir. járásbiróságnak 1561 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Körmenden alperes lakásán leendő eszközzésére 1892. év szeptember hó 14-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a leg-

többet ígérőnek becsárán alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára azonnal készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Egyuttal az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-ának rendelkezésével képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéséhez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverezés kezdetéig, alulirt bir. végrehajtónál egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsék.

Kelt Körmenden, 1892. évi szept. 5-én

Babos Kálmán,

kir. bir. végrehajtó.

273/1892 sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szombat-helyi kir. törvényszék által 9413, 9414/92 számú végzéssel Simon Gézáné rohon. czi és Miklovics Istvánné nagy-lóki lakosok és társai végrehajtatók javára Tóth Lajos és neje Strelt Mária kertesi lakosok ellen 6410 frt 60 kr és 5410 frt 60 kr tőke követelés és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 569 frtra becsült gazdasági eszközök és épületfa anyagokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a körmendi kir. járásbiróságnak 2223/1892 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Kertesen alperesek lakásán leendő eszközzésére 1892. évi szeptember hó 17-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára azonnal készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Egyuttal az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-ának rendelkezésével képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverezés kezdetéig, alulirt bir. végrehajtónál egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsék.

Kelt Körmenden, 1892. év szept. hó 5-ik napján.

Babos Kálmán,

kik. bir. végrehajtó.

A
LEGUJABB ÉS LEGOLCSÓBB
politikai és közgazdasági napilap,

MAGYAR UJSÁG

Laptulajdonos:

Dr. Fenyvessy Ferencz orsz. képviselő.

Előfizetési árak:

1 évre 12 frt, $\frac{1}{2}$ évre 6 frt, $\frac{1}{4}$ évre 3 frt,
1 óra 1 frt.

Egy szám ára: Bpsten 3 kr, vidéken 4 kr.

A „Magyar Ujság”

kiadóhivatala egészeves és féléves előfizető-
inek azt az állandó kedvezményt nyújtja,
hogy a „Magyar Ujság”

valamennyi sorsjegyeire,
melyek Magyarország és Ausztria összes
törvényesen engedélyezett sorsjegyeinek két
csoportjából állanak

és a magyar leszámítoló és pénzváltóbank-
nál letétbe helyezettek, játszanak és éven-
kint és csoportonként 65, tehát 130 huzás-
ban részesülnek s csoportonként 3 és fél,
tehát összesen

7 millió nyereségre játszanak.

A „Magyar Ujság”

rendesen 16 oldalnyi terjedelemben, de gyak-
ran 20 és 24 oldalon jelenik meg és a ren-
des gazdag rovatokon kívül állandóan két
vezércikket, két tárcza és ismeretterjesztő
cikket és

két kitűnő regényt közöl,

melyek közül a $\frac{1}{4}$ éves előfizetők 1 kötetet,
a $\frac{1}{2}$ éves előfizetők 2 kötetet és az egész
éves előfizetők 4 kötetet kapnak, miután a
lapban közölt kitűnő regények

külön kötet alakjában is megjelennek

Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld a

„Magyar Ujság”

kiadóhivatala.

Budapest, IV. kerület, granátos-utca 1 sz.

Hirdetmény.

Kertes község tulajdonát képező s ezen
község legélénkebb forgalmu helyén fekvő
2 szoba- 1 bolti helyiség- 1 konyha- 1
kamara- és 1 istállóból álló 11. számú

koresház

a hozzátartozó udvarral, kerttel és a kert
végében létező 708 ölnyi szántóföld-
del együtt f. évi szeptember hó 27-én
dél előtt 10 órakor nyilvános árverés
útján a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.
Árverezni szándékozók sziveskedjenek a
kitűzött időben alulírott községbíró la-
kásán megjelenni, hol az árverési felté-
telek a mai naptól fogva bármikor meg-
tekinthetők. — Izraelita vallásnak nem
árverezhetnek.

Kertes, 1892. évi szeptember hó 5-én.

Schmidt Péter, községbíró.

Üzlet átvétel.

Körmenten a főtéren, a Pressburger-féle házban levő
Lloyd-kávéházat

átvévén, van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni,
hogy a kávéházi helyiséget ujonan átalakítva és a modern izlés szerint

elegánsan berendezve,

a mai napon zeneszó mellett ünnepélyesen megnyitom.

A t. közönség b. pártfogásáért esd

Körment, 1892. évi szeptember hó 4-én.

mély tisztelettel

Turner Benedek

kávéházi üzletvezető.

STADLER ZSIGMOND

DIVATÁRUHÁZA — ezéltt Stadler Salamon — SZOMBATHELY

ALAPITTATOTT 1821.

Dus választék mindennemű uri és női divatcikkek, Confectio,
fehérneműek, vásznak, selyem- és kézműarukban a legfinomabb
kivitelig — Kelengyék, uri- és női toilettek, felöltőknek stb. a leg-
utóbbi divat szerinti elkészítését a legjutányosabb árak mellett eszközöm.

Nagybani áru-osztályomat

(I. emelet) a t. cz. kereskedő urak, — és az

első magyar

vitórlavászon-, vízmentes ponyva- és zsákgyárnak

nálam levő raktárát a t. cz. uradalmak és gazdászok becses figyel-
mébe ajánlom

Mintagyűjteménnyel kívánatra bérmentve szolgálom.

Kiváló tisztelettel

Stadler Zsigmond.

Gládó ház

Körmenten, a hosszú- és kisközutca
sarkán, tehát a legélénkebb forgalmu he-
lyen levő

h á z a m a t

házikerttel, káposztás és palántáskerttel
együtt szabadkézből jutányos áron eladom.

Geber Mór.

Új fűszer- és csemege-üzlet megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy Kőrmenden a Vas-Zalamegyei első takarékpénztár új nyugdíj-épületében, ur-utcza 488. sz. alatt (volt Eberhardt Sándor-féle üveg és edénykereskedés) igen csinosan berendezett

fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, ásványviz-, illatszer-
és magáru-

kereskedést

nyitottam, hol minden, e szakmába vágó cikk a legjobb minőségben és a legjutányosabb árak mellett kapható, — Jelentem egyszersmind, hogy az ingyenczkedő közönség számára üzlethelyiségemmel közvetlen összeköttetésben álló, elegánsan berendezett

fogyasztási csarnokot (buffet)

nyitottam, hol a legdusabb választéku finom borok kis adagu lepecsételt üvegekből, cognac és különféle likörök kupiczákból, nemkülönben mindennemű csemege-áru tetszés szerinti adagokban kényelmesen fogyaszthatók el.

Kérem a nagyérdemű közönséget, ajándékozza meg új cégemet jóakaratóval, támogatásával és irántam való bizalmával; én viszont oda fogok hatni, hogy

jó áruknak pontos és rendes kiszolgálása által

vevőim meglegedését kiérdemeljem.

Kőrmend, 1892. évi szeptember hóban.

Mély tisztelettel

HODOSSY GYULA.

Kávéház átvétel és megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Kőrmenden a „Korona“ szállodában levő, eddig Schwarz Károly ur által bérben birt

kávéházi üzlet

vezetését f. é. szeptember hó 1-én átvettem s azt a mai kor igényeinek megfelelőleg átalakítva és újlag díszesen berendezve, a mai napon, vagyis

f. hó 11-én ünnepélyesen megnyitom.

Magyarország nevezetesebb városaiban ezen üzlet terén számos évek során szerzett tapasztalataimra, nemkülönben Kőrmenden a „Korona“ szállodában főpinczéri minőségben kifejtett működésemre való hivatkozással azon reménynek adok kifejezést, hogy sikerülend nagyrabecsült vendégeim igényeit pontos kiszolgálás és kitűnő minőségű kávéházi italok szolgáltatása által minden tekintetben kielégíthetni.

Kávéházamban a legkeresettebb magyar és német hírlapok olvashatók. esetleg másodkézből megrendelhetők,

Kegyes pártfogásért esedezik.

Kőrmend, 1892. évi szeptember hó 11-én.

Kiváló tisztelettel

Calabér Ferencz.